

Luxe rosés afmesten vraagt intensieve voeding

Lekker jong en mals vlees

De markt van rosévlees groeit. Ook voor de gespecialiseerde vleesveehouders biedt dat kansen. Wie zijn stiertjes een paar maanden langer houdt, kan ze afzetten als junior rosés. Bijsturen naar een intensieve korte afmestperiode is dan wel noodzakelijk. En het regelen van een goede afzet.

tekst **Alice Booij**

De meeste zoogkoeienhouders houden hun stiertjes enkele maanden aan en verkopen ze dan door aan afmesters. De laatste tijd zijn er steeds meer veehouders die het afmesten van deze groep dieren zelf ter hand nemen. Slachten voor de leeftijd van acht maanden levert dan een jong en mals stukje rundvlees op in de vorm van junior rosé. De dieren worden geslacht op een levend gewicht van zo'n 305 kilogram.

Rosé heeft eigen markt

Rosé is een segment in de vleesveehouderij dat de laatste jaren een vaste stek lijkt te verwerven, zo geeft ook Yvan Buddaert van Hendrix Haeck aan. 'Er zijn vast en zeker vleesveehouders die tien of vijftien jaar geleden ook rosés hebben proberen af te mesten en daarmee gestopt zijn', zegt hij. 'De markt was toen heel instabiel doordat er onvoldoende geregelde afzet was.' Er is vol-

gens Buddaert echter veel veranderd. 'Rosé heeft een vaste plaats verworven tussen wit- en roodvleesproductie.' Hij denkt dat de witvleesproductie een echte specialiteit is waar vanuit een specifiek aantal landen vraag naar is. 'Wat betreft dierenwelzijn scoort rosé beter, ook bij consumenten.' Daarbij heeft de roodvleesproductie het momenteel ook moeilijk. 'We hebben te maken met relatief hoge voerkosten gecombineerd met verhoudingsgewijs hoge prijzen voor jonge stiertjes als startmateriaal.' De niet-gesloten zoogkoeienbedrijven zoeken naar alternatieven om hun kalveren ook in de toekomst te valoriseren. Hierdoor groeit de interesse in het afmesten van junior rosés tot maximaal acht maanden, signaleert Buddaert. 'Daarbij is het vlees jong en heerlijk mals. Dat past heel goed in de huidige vraag van consumenten.' De stabielere markt van de rosés biedt

dan ook kansen voor vleesveehouders die met luxe vleesveekalveren zelf een eindproduct willen produceren. 'Velen verkopen nu de stierkalveren op een leeftijd van zes tot acht maanden voor de stierenmesterij. Bij een goede aanpak kun je ze ook afmesten en afzetten als rosé', oppert Buddaert. 'Als je het voer en de stalling al voor elkaar hebt, kost het in verhouding weinig extra geld of moeite. Voor deze "luxe" rosés moet je wel zorgen voor een specifiek afzetkanaal met voldoende continuïteit.'

Hogere voederconversie

Voorwaarde is wel dat de voeding bijgestuurd wordt, zo geeft de veevoerspecialist aan. 'In de rosésector wordt het meest gewerkt met zwartbonte kalveren, maar Belgische witblauwen of ander luxe vleesvee heeft natuurlijk een heel andere behoefte.' Buddaert schetst het onderscheid. 'Dikbilkalveren hebben een kleiner magenstelsel. Dat betekent dat ze intensief gevoerd moeten worden, met genoeg structuur om pensverzuring te voorkomen. De blauwen zijn niet zo scherp te voeren als de zwartbonten.' Hij geeft verder aan dat met name de eerste maanden van de opfok het eiwit in de voeding en het aandeel ruw- of krachtvoer aandacht vraagt. 'Zoogkalveren krijgen over het algemeen weinig ruwvoer en beperkt krachtvoer in de eerste maanden. Maar om in een traject van acht maanden als rosé af te mesten

In de rosésector wordt het meest gewerkt met zwartbonte kalveren

Christiaan Lenferink: 'Alleen bij speciale afzetmarkt rendabel'

Luxe vleesvee afmesten tot rosés kan alleen wanneer er een speciale afzetmarkt is waar een flink hogere prijs wordt betaald. 'Anders is het uitgangsmateriaal te duur. Zorg ervoor dat je de afzet eerst geregeld hebt', vertelt ForFarmers-vleesveevoorzitter Christiaan Lenferink.

Zwartbonte stieren uit de melkveehouderij kosten zo'n 170 tot 180 euro bij het opzetten, vleesvee kost minimaal 400 euro. 'Dat is een groot verschil. De kostprijs wordt dan al gauw 1,5 tot 2 euro per kilo geslacht gewicht duurder als je kalveren op negen maanden leeftijd aflevert. Dat duurdere kalf kun je

alleen tot waarde maken als je het als rood vlees gaat afmesten.'

Een van de belangrijkste uitgangspunten voor een rendabele rosémesterij is niet te duur uitgangsmateriaal, geeft Lenferink aan. 'We zien dat kruislingen eigenlijk al te duur zijn om in het reguliere circuit van de rosés rendement op te leveren.' In Nederland ziet hij maar één markt voor rosés. 'Daarbinnen is geen onderscheid in kwaliteit. Ook al zou de slager een hoger rendement halen door meer beveleesde vleesrassen, dat zie je in de uitbetaling niet terug.' De voorlichter ziet wel dat de rosémarkt een eigen plek heeft verworven

in de vleesveehouderij. 'Er heeft de afgelopen twintig jaar meer specialisatie plaatsgevonden bij de vleesveehouders: zoogkoeienhouders, rosémesters, roodvleesproducenten; ze hebben allemaal een verschillende tak van sport.' Lenferink denkt dan ook dat zoogkoeienhouders goed moeten bedenken of ze zelf hun dieren gaan afmesten. 'Blijf doen waar je goed in bent en breid dat uit als je meer wilt groeien. Laat het afmesten aan gespecialiseerde bedrijven over. Die hebben niet alleen de kennis, maar ook de aantallen en logistiek waar de slager of de slachterij gemakkelijk en efficiënt mee uit de voeten kan.'

moet al veel vroeger het ruwvoer- en/of krachtvoeraandeel worden verhoogd.' Door genoeg eiwit te voeren in het begin krijgt het dier karkas en ontwikkeling, adviseert hij. 'Ook hierbij is het vooral voor het luxere vleesvee van belang dat die beginontwikkeling maximaal wordt benut.' Rond het afmesten is het de kunst maximaal energie erin te krijgen. 'Belgische blauwen hebben een voederconversie die zeven procent lager ligt dan die van zwartbonten', weet Buddaert. 'Ze kunnen meer energie omzetten in groei en zijn dus efficiënter, maar in totaal is de drogestofopname net iets minder. Aan het eind zijn de groeieresultaten gelijk: zo'n 1200 gram groei per dag over het hele traject tot acht maanden.'

De opnamecapaciteit van de luxe dieren blijft het hele traject de rode draad. 'Het gaat erom de herkauwactiviteit en de penswerking te stimuleren.' Bij Hendrix Haeck wordt ook de zogenaamde Newton-voederwaardering gebruikt, waarbij de verschillende nutriënten in de voedermiddelen direct worden gemeten aan het voer en niet berekend. Dit zorgt voor een veel betere voorspelbaarheid. 'We bekijken wat het precies doet in de pens, hoe de snelheid van de vertering is en de oplosbaarheid van de verschillende nutriënten', aldus Buddaert.

Minimaal 45 procent droge stof

Wat betreft samenstelling van het rantsoen heeft Buddaert niet echt een voor-

keur. 'Je kunt honderden voedermiddelen gebruiken bij het afmesten, maar het begint bij wat er op het bedrijf aanwezig is.' Een goede graskuil, hooi of maïs kunnen als basis fungeren. 'Er zijn natuurlijk vleesveehouders die amper beschikken over maïs. Voor hen geldt dat grasproducten ook kunnen, maar dan moet er wat meer worden aangevuld met aangepast krachtvoer.'

Bijproducten zijn in veel gevallen krachtvoervangers die wel in het totale rantsoen moeten passen. 'Het minimale totale drogestofpercentage in het rantsoen ligt op 45 procent. Bij dikbilkalveren ligt dat bij voorkeur zelfs nog iets hoger. Wanneer het drogestofpercentage lager is, kost het efficiëntie.' l